

Izhaja vsako soboto ob
6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških
tobakarnah kakor „Edinost“
po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobi-
vajo to prilogo vse leto,
ako priložijo naročnini za
„Edinost“ še 1 gld.

NOVIČAR

Cens oglasom v „Novičarju“
so: za pet-vestico 8 kr.,
za naslove z debelimi čr-
kami se plačuje prostor, ko-
likor bi ga obsegalo navad-
nih vrstic. Poslana, javne
zahvale, osmrtnice in do-
mači oglasi, po pogodbi.

Frankovana pisma in rokopise
je pošiljati vredništvu „Edinosti“.
Nefrankovana pisma se ne
sprejemajo.

Stolno mesto sijamsko in kralj sijamski.

Danes upira ves svet svoje oči v daljno, zapadno-indijsko kraljestvo Sijamsko, kjer se začneja boj francoske pohlepnosti proti azijski brezbriznosti. Prepričani smo, da ustrezemo našim čitateljem, ako jih spoznamo nekoliko natančneje z Bangkokom, glavnim mestom kraljestva sijamskega ter osebnimi razmerami vladarjevimi. Dotične podatke posnemamo iz pisem, katere je poslal uredništvu „Alto Adige“ v Bangkoku živeči profesor tamošnjega vojaškega kolegija, inženir Ivan Regatti, rodod Tridintinec.

Glavno mesto države Sijameške ne more se prispodabljati nobenemu mestu na svetu; to vam je mesto povse originalno, toliko gledé svoje lege, obličeja, kolikor gledé prebivalstva. Mislite si široko, zvijajočo se reko žoltaste barve in ob obrežjih šest ali sedem milj dolgo, nepretrgano vrsto črnkastih, lesenih poslopjij, pokritih s slamo, deloma plavajočih na reki ter pritrjenih na obrežje z dolgo vrsto tramovja, da jih ne odpelje voda. Mislite si krasno ozadje čarobne tropiške narave, pretrgano v jednolični vrsti sim ter tje z lepimi evropskimi poslopji, kakor n. pr. palačami raznih poslanstev z svojimi zastavami, skladišči, hišami evropskih bogatih trgovcev, potem z novodobnimi naprednjaškimi krasnimi poslopji carine, banke, pošte in brzojava ter — višje realke, to vam je Bangkok. Kdor pa si ogleda mesto z višave stolpa „Wat-Chang“, stolpa najlepše pagode (templja) celega kraljestva, temu odpré se prizor, katerega svoj živi dan ne pozabi. Veličastni Menam (mati vodá), sveta reka, mirno teče v širni svoji strugi kolikor daleč sega oko, zlivajoč se v sinje more.

Dolgi vrsti plavajočih poslopjij prispodabljati je iz te visočine temnemu traku, ki obrobja šumeče morje tamnozelenih palm, iz katerega se odlikujejo širna, z rižem nasajena svetlo-zelena polja, zidovja in poslopja kraljevskega stanovanja in pozlačeni krovi pagod. — Vse drugo lice pa kaže mesto iz bližine. Jako zanimiva je voznja ob obali, kjer se more natančneje ogledati umazana poslopja in gibanje pol povodnega prebivalstva. Kako gibanje, kako življenje na reki, na tej prestolnice glavni žili, koja se more prispodabljati „velikemu kanalu“ v Benetkah. Skoraj da ne oglušiš od raznovrstnega kričanja in ropota. Tu ti ropočejo mlinci za belenje riža, tam žvižgajo piščalke na par, neprenehoma laja na tisoče psov, katere spremljajo z hripavim krikom krdela krogarjev in vran. Ta strahoviti vrišč nadakriljujejo melanholični vsklici kitajskih prodajalcev v svojih „rua chans“ (čolnih) ter prepri kupcev v plavajočih skladiščih. Na reki giblje se brezštevilno ladij in čolnov vsake vrsti in velikosti. Vse hiti, vse je delavno: vidiš na mah, da si je osvojil duh delavnosti starega sveta že oddaljeni ta azijski svet.

Sijamci so jako spretni veslarji. Veslajo stojé, opirajoč se na vesla. To pa ne velja samo o moških; tudi ženske so prave veslarske umetnice in more se trditi, da se vidijo navadno čolni, katere veslajo na pol gole, stare ženske. Na raznih velikih

čolnih, kateri služijo za prevažanje riža, vidi se cela sijamska rodbina, katera živi z vsem svojim „pohištvo“ — skoraj bi morali reči „počolništvo“ — na jako ozkem prostoru. Vendar pa ne manjka oltar bogu Buddhi. Žena kuha običajni riž, čuva otroke, mej tem ko mož vesla. Ko je žena končala svoja domača — „počolniška“ — opravila, vzame vesla, a mož gre mirno počivat. Treba opaziti, da sijamska žena ni družica svojemu možu, nego, kakor sploh po jurtovih deželah, njegova sužinja v polnem smislu izraza. — Taki veliki čolni imenuje se „pan-chang“; nosijo razčapano jadro, kateremu vladajo trije ali štiri grdi, umazani; na pol goli Kitajci.

Zjutraj na vse zgodaj vidijo se neštevilni buddhistički duhovniki v svojih dolgih, rumenih plaščih, pod katerimi skrivajo vrečo iz živalske kože. Beračijo od hiše do hiše ter mečejo mile darove v vrečo: riž, suhe ribe, sadje itd., vse v šestnajst, brez pozdrava, brez zahvale. Ti „duhovniki“ imajo jako karakteristično lice, kajti obrto imajo glavo in obrvi. Vsak Evropejec se čudi brezštevilni množici teh „duhovnikov“. Evo pojasnila: Vsak možki Sijamec mora biti vsako leto skozi tri mesece „duhovnik“. To je neka vrsta vojaške obveznosti, kateri se ne sme nihče odtegniti, niti članovi kraljevske rodbine. Tekom teh treh mesecev morajo živeti izključno le od milodarov; morajo ostaviti svoje rodbino ter se posvetiti izključno bogoslužnim svojim opravilom. — Naravno je število teh duhovskih beračev ogromno, ako pomislimo, da Bangkok šteje okolu pol milijona prebivalstva.

Nemogoče pa je opisati na tesnem prostoru izredno različnost oprav in plemen, ki žive na tej vesoljni reki. Zvití Kitajec z dolgo kito, opravljen širokimi helimi hlačami, veličasten Indijec v snežnobeli obleki, suhoparni Malajec z dolgimi črnimi lasmi, pobarvani Lahorec, vitki in krepki Sijamec v svojem mnogobarvnem „pan-rongu“, predstavljajo nam istinito vse plemena, vse narode južno-iztočne Azije.

Med vsemi temi različnimi plemeni je izvestno najsimpatičnejši in najlepši Sijamec. Možki imajo visoko, inteligentno čelo, male brke in lase črne kot premog. Ženske so lepo izraščene, divnega stasa in krasne plastične oblike, katere je lahko uganiti vsled njih jako pomankljivega oblačila. Nosijo namreč nek živo barvani volnen zavoj (sa-rong), katerega ovijejo okolu spodnjega dela života in širok rumen pas, (pa-prè) s katerim si pokrijejo deloma opraje. Imajo kratke lase, kožo rumenkasto, lice oživlja vedno ljubek nasmehljaj. Lehko je misliti si, kakšna ljubeznjiva slika je, gledajoč krasne te ženske, kopajoče pred plavajočimi svojimi hišami svojo deco, ali hladeč lastne svoje ude v valovih reke.

„Contemporary Review“ objavila je te dnij članek, kateri se bavi z osebnimi odnošaji kralja sijamskega. Iz tega članka posnemamo nastopne zanimive črtice. Po tem članku je kralj jako simpatična oseba. Mož je 72 l. star, izobražen, trdega značaja in poln dostojanstva. Kratko rečeno: kralj je lep poštenjak. S tem pa pohvala konča. V privatnem svojem življenju je jako razuzdan. Ni dopolnil še 15. leto svoje starosti, ko je bil že oče dve otrok. Prva njegova žena je njegova pol-sestra. Koliko žen pa ima prav

za prav, tega se ne ve, kajti o notranjih razmerah palače je strogo zabranjeno govoriti. Te tajnosti razumejo se pod imenom „Kang Nac“, to je notranjost, in gorjé njemu, ki bi o tem govoril. — Dece ima preko stotino. Kraljevska palača pa ne obsega vrsto soban, marveč vrsto poslopjij, to je celo mesto za-se. Sleherna kraljeva žena ima biserov in drugih dragocenosti v obilnosti.

Kralj se ne briga za dogodke v njegovi deželi. Ne pozna niti razmer v glavnem mestu. — Komaj se zvé v Bangkoku, da namerava kralj iziti po mestu, že se osnažijo ulice, vojaki in stražarji oblečejo najlepšo opravo ter vzamejo bliščeče orožje, katero se hrani nalašč v take prilike. Tako dobi Bangkok na mah lice evropskega, čednega mesta. Komaj pa je vstopil kralj v svojo palačo, izginejo lepe oprave in bliščeča orožja in blato se kopiči, zanemarjenost se širi kakor prej. — Kaderkoli odpotuje kralj na svoje letovišče „Baegpa-in“, spremljajo ga vse njegove žene, krdelo njegovih otrok s celo trumo služabnikov, vsega preko tisoč oseb. Da vzdržanje take vojske nekaj stane, umevno je samo ob sebi. — Ako umre koji kraljev sorodnik, sežgo truplo z neopisnimi svečanostmi. Zadnje tako sežiganje nečega umrlega člana kraljevske rodbine stalo je okolu 900 tisoč goldinarjev.

Ni torej čudo, da se sijameška država nekoliko ustavlja zadovoljiti denarne zahteve Francije, kajti stane jo dovolj „domačija“ kraljevska!

NOVIČAR.

Imenovanji in premeščeni. C. kr. namestnik imenoval je dra. Branislava Galascha c. kr. okrajnim zdravnikom v Tolminu in dra. Gvidona viteza pl. Bedena provizoričnim c. kr. okrajnim zdravnikom v Pazinu. — C. kr. okrajni zdravnik dr. Aleksander Cenkovič premeščen je iz Sežane v Gorico; na njegovo mesto pride c. kr. okrajni zdravnik dr. Fran Jaschi iz Pazina.

O konjski taksí. Ta občinska doklada dobila je pogrešno ta naslov za to, ker zadeva lastnike konjev. Plačuje se pa ta davek ne od konjev ampak za rabo mestnega tlaka. Ker vlada menenje, da konjska kopita najbolj škodujejo mestnemu tlaku, zato naj bi oni, ki posedujejo konje, odškodovali občino za stroške ki jih ima s tlakom. Dotična postava pa loči ta davek v dvojni vrsti.

V prvo vrsto spadajo konji obrtnikov ali industrijantov ter plačujejo poslednji 9 gld. na leto od konja.

V drugo vrsto spadajo vsi drugi konji, ki niso odmenjeni za obrtnijo.

Lahko rečemo da teži postava na to zadeti dohodke v prvem slučaju, a v drugem slučaju pa le lišp ali potrato.

Iz tega že sledi, da se nima uporabiti postava na tiste konje v tržaški okolici, kateri so namenjeni za poljedelstvo.

Uprav zato plačujejo lastniki volov, ki jih rabijo za vožnjo po mestu kot obrtniki 5 gld. na leto od vola, medtem ko so voli v tržaški okolici, če so odmenjeni za poljedelstvo, izrečno izvzeti od tega davka.

Mi tedaj izvajamo že po duhu dotične postave neovrgljivo posledico, da so lastniki konjev v Tržaški okolici popolnoma oproščeni vsakega davka.

Pa tudi po besedi dotične postave je naša trditev popolnoma upravičena. Kajti v postavi je rečeno, da le lastniki konjev v mestu in obmestju (suburbio) imajo plačevati ta davek.

Ko je bila postava izdana pa ni spadala k obmestju skoraj vsa tržaška okolica. Gotove je, da niso spadali k obmestju: Skedenj, Sv. Marija Magdalena spodnja, veči del sv. Marije Magdalene gorenje, Barkovlje, Sv. Ivan, Rojan, veči del Gvardjele, Škorklje, Grete itd.

Tedaj vsi ti okraji, ne spadajoči takrat k obmestju, so popolnoma oproščeni od tega davka. —

Mestni magistrat je svojevoljno raztegnil uporabo te postave na vso spodnjo okolico in ker se ljudje niso dovolj potegnili za svoje pravice, plačevali so mnogo let ta davek. Kar je nekaj let sem, pa smo se jeli odločno upirati temu davku, ker ga terjajo protipostavno.

Lastniki konjev v tržaški okolici, uložili so svoje vsklice in pritožbe že pred tremi leti, a tej vsklici niso bili še zdaj rešeni in niti predloženi mestni delegaciji.

Ravno ta okoliščina dala je povod pri poslednji seji mestnemu zastopniku dru. Sancinu, da je interpeloval mestnega župana naj mu navede nzoroke, zakaj da niso bile dozdej še rešene pritožbe, in ojestro je bičal to nerednost, ko se je referent Verneda izgovarjal, da ni hotel predložiti pritožbe mestni delegaciji zato, da bi ne bil škodoval neki reformi, katero je mislil predlagati glede tega-le davka.

Mi pa svetujemo lastnikom konjev v tržaški okolici, da se krepko uprejo tej nakladi, in da se začasno pritožijo zoper vsak plačilni nalog ali pa odlok, ki ga magistrat izda v tem pogledu.

Okoličani, zavedajte se svojih pravic. Saj imate svoje močake in voditelje; posvetujte se z njimi, da vam ne bode žal, ko bi bilo že prepozno. Kajti ne pomaga nič po toči zvoniti.

Deficit, ta stalna pošast tržaške mestne uprave zija baš sedaj kakor še nikoli poprej. Treba je, da se primanjkljaj pokrije na vsak način. Kako pa? to je načelno vprašanje. — Razni pametni svetovalci, med njimi v prvi vrsti vitez Nabergoj, predložili so, naj se odločijo nepotrebnosti. Sedaj pa poglejmo, koliko bi tako obdačenje prilično prinašalo po prevdanku samega finančnega odseka. Tako bi prinašale doklade: na ekvipaže in konje gl. 60.000, na bicikle in privatne ladije 5000 gl., na biljarde 7000 gl., na kvarte 10.000 gl., na glasovirje 20.000 gl., povišani davek za pse 4000 gl. Skupno 106.000 gl. Primanjkljaj pa iznaša po proračunu 477.000; odbivši toraj dohodke davku na nepotrebnosti z 106.000, ostane vedno še nepokritih 371.000 gl., beri: tristosedemdeset in jeden tisoč goldinarjev. Lepa perspektiva! — Nu, finančni ženiji v mestni kolibi pa niti ne sprejemajo naših nasvetov; naj si toraj belijo modre svoje glave, kje vzeti ta denar, ne da bi se tlačilo ubogo ljudstvo!

Pokritje primanjkljaja. S tem predmetom se tržaški listi te dni posebno pečajo. Ko je v mestnem zboru v tem obziru že

sklenjeno, prihajajo ti na dan z raznimi predlogi in nasveti, s kojimi bi se mestne finance povzdignile, ne da bi se doklade zvišale na uprav najpotrebnejše stvari, kakor: meso, vino, pivo itd. „Piccolo“ se vsem tem nasvetom roga ter se posebno norčuje iz okoličanskih poslancev, ki so glasovali, kakor znano, proti predlogu finančnega odseka, trdeč, da uprav isti poslanci prav radi glasujejo za troške za okolico, za katero mora nekda mesto vsako leto dokladati. To je največja laž, kajti ni res, da bi moralo mesto okolici dokladati, ker okolica sama plačuje izvestno vsaj polovico več davka, nego ga mesto za njo potroši. Tudi poslanec Nabergoj priporočal je dobro gospodarstvo in štedljivost ter navedel več slučajev in stvari, katere bi morala občina uprav v okolici oprostiti, s čemur bi si prihranila lepega denarja ter ljudstvu ugodila. Res je pa, da bode za okoličane še slabše, ko pridejo v veljavo nove doklade, ki se dotikajo največ edinega pridelka — vina. Okoličanom bode tedaj skoraj nemogoče živeti; ne izplačalo se mu bode obdelovanje one peščice zemlje, ki jo še ima v svojej lasti. Mestni magistrat nato varja na okolico ogromne doklade, ne da bi za okolico tudi imel onih skrbi, kakor za mesto. Dočim prireja meščanom vsakovrstne ugodnosti, nima okoličan niti potrebnih poti; potoki po okolici smrdé in okužujejo zrak, voda pomanjkuje itd.; pač pa se skrbi za dobro napasene kapovile in za laške šole, katerih ne manjka, čeprav dere občina v polom. Okoličani bi pač morali enkrat videti svojo korist ter zahtevati odločno ločitev od toli potratnega mesta.

Čuden pojav. Dosihdob je mestni magistrat tržaški imel najboljšega zagovornika v listu „Indipendente“, kateri je dosledno zagovarjal vse ukrepe in čine mestnega zbora in magistrata, naj so bili ti še tako drakoniški in krivični. Te dni je pa mestni zbor sumarno določil povišenje občinskih doklad, da se pokrije letna zguba in — čudno! — „Indipendente“ se mu je izneveril ter kritizuje rezko ukrep mestnega zbora, rekoč, da se je ves ta predlog le malo premislil ter ga prehitro odobril. Stavljaja se pa na stran demokrata Rasovich-a, kojega hvali, da je svoj glas povzdignol proti zvišanju doklade na meso. To je pa ta gospod storil samo v zadnji seji, potem, ko je predlog finančnega odseka prodril najbrže tudi z njegovim glasom. Gospod R. je delal v tem obziru kakor oni cerkvevik, ki zvoni, ko je toča že vse potolkla; s par besedami si je potem hotel pridobiti ves ugled demokrata pred svojimi lehkovernimi volilci. — Tudi proti „Banco operaio“ se je „Indipendente“ te dni večkrat oglašal. To velelahonsko društvo je namreč zbralo pod svojo zastavo več nego 5000 tržaških delavcev ter jih dobro organizovalo. Delovalo je zajedno kot guotno podjetje ter kot pristno narodno, a vmešajoč se preveč v lahonsko prašanje in hoteč pomagati tam, kjer ni bilo več pomočka, vsled nevednosti in nespretnosti svojih vodij, zašlo je v zgubo ter zgubilo pred svojimi združniki prepotrebni ugled in zaupanje. To društvo so lahonski listi še pred par meseci opisovali kot izborna delajoče, dočim je slo vse narazen ter bode v kratkem prisiljeno napovedati likvidacijo. Dokaz, da Lahon v obče ni dober gospodar. Vendar vsi listi istinitost tega tajé, dočim se je „Indipendente“ z resnico drznil na dan, odkrivši pravo društveno stanje. Ti slučajji nepri stranosti se nam na glasilu skrajno radikalne stranke zde čudni, radi česar jih zabilježujemo.

„Il Rinnovamento“ prinaša v 62. svoji številki jako zanimiv člančič pod naslovom „Gli Sloveni sono ospiti a Gorizia?!“, v katerem slika samopašnost goriških židov. — Govoreč o pogrebu sina našega I. podžupana Luzzatta pa lepo dokazuje

židovsko versko nestrpnost v člančiču „Come i rabbini di Trieste ci tengono al „Talmud“. — Radi bi posneli oba člančiča — toda skušnjava nas uči, da morebiti v Gorici kaj dovoljeno, o čemu z ozirom na gosp. državnega pravnika v Trstu ne smemo spregovoriti. — Priporočamo pa vsem našim italijansčine veščim rojakom.

Ljudski shod nameravali so sklicati na velikem trgu v Trstu z namenom razpravljati občno volilno pravico, a politična oblast je ta shod prepovedala. Isti se pa bode vršil jutri o polndne v vrtu „Al Belvedere“ pod mestnim gradom.

Nova poštna in brzojavna palača v Trstu je že popolnoma pokrita. Kakor navadno, so se pogostili o tej priliki vsi delalci z vinom in malim prigrizeljem.

Tržaški trgovci tožijo se, da nekaj dni že državna telefonska progla Trst-Gradec-Dunaj ni v redu. Opozarjajo se vladni krogi, da se ti nedostaki odpravijo.

Znorela sta 72letni Ivan Sajn in 40letna Marija Grusovin. Odvedli so ju v norišnico.

Vreme imeli smo te dni prav gorko. Vladala je tu in še vlada velika vročina; vendar je pa bilo v petek nekoliko dežja in nadejamo se v kratkem družega. Polje v tržaški okolici lepo kaže.

Potres bil je véčeraj ob 3:25 zjutraj ter trajal nekoliko sekund. Po Italiji je nekod trajal do 10 sekund ter bil še precej močen.

Peterburško slavjansko blagotvorniteljno društvo razpisalo je dve nagradi za znanstvena dela o Slovanih in o Slovanstvu. Prvo darilo je 3000 rubljev za najboljšo zgodovino južnih in zapadnih Slovanov in sicer od početka zgodovinske dobe do l. 1879. Drugo darilo 1000 rubljev je za najbolje delo o politično-ekonomičnem in religioznem položaji Slovanov v Galiciji in v Bukovini. Temu delu je pridejati tudi zemljepis omenjenih dežel.

Prav ameriansko raco prinaša v št. 29. z dne 7. julija „Amerianski Slovenec“. ki se glasi: „Skoro neverjetna vest došla je v Ameriko 4. julija iz Aten, glavnega mesta grškega kraljestva: Kralj od povedal se je prestolu. Deželo so progasili za ljudovlado. Ljudstvo je sicer razburjeno, vendar se ni bati izgredov“. — Daues štejemó že 29. julija, pa vendar nam nič ni znano o tem grškem prevratu!

Nezadovoljstvo v bolgarski vojski. Iz Sofije poročajo: Umirovljenje nadzornika bolgarske vojske Nikolajeva in majorja Tantilova provzročilo je jako slab utisek po vsej vojski bolgarski, posebno pa v častniških krogih, kjer sta bila oba jako priljubljena. Govorilo in poročalo se je, da ju je knez kaznoval, ker sta nekako demonstrativno ostavila kneza, baje radi tega, ker nista bila premaknjena v svoji časti. Na vsem tem ni zrna resnice. — O tem dogodku poroča „Slobodno slovo“ nastopno vest, kateri doslej uradna glasila niso oporekala, radi česar je izvestno resnična. Navedeni list pripoveduje, da se je knez Ferdinand o svojem poslednjem bivanju na Dunaji dogovoril z grofom Kalnokijem, da prestopi več avstrijskih častnikov v bolgarsko vojsko. Ta vest Nikolajevu ni bila po volji ter se je ustavljal knezu, veleč, da nasprotuje ta korak političkim in narodnim razmeram. — Ko se je dan pozneje Koburžan pri obedu dotaknil iste stvari, kakor dogotovljene naredbe, ugovarjal mu je Nikolajev z nova, a ker mu je Koburžan rezko odgovoril, ostavil je dvorano s Tantilovom. — Nikolajevim naslednikom imenovan bode bržkone Tripov, junak slivniški.

Kitajski pomorski roparji napadli so v rumenem morju nizozemsko ladijo „Rajah“. Ukradlo se je namreč večje število teh lopovov kot popotniki na ladijo. Med vožnjo napadli so poveljnika, odrezali mu ušesa in nos, izvrtali mu očesi ter ga vrgli

v morje. Pomorlli so tudi vse mornarje (40 mož) in vse ostale popotnike. Niti ženskimi in otročičem niso prizanesli. Ladijo so potem odveli v varno zatišče ter jo oropali vsega blaga, vrednega okolu 2 milijona goldinarjev.

Madžarska kultura. V Tordi na Sedmograškem napali so madžarski nasilneži rumnske voditelje, metali kamenje, razbili hišna vrata ter ranili težko nekega 80letnega župnika.

Samoubojstvo. 24letna Josipina Mirac skočila je raz okno III. nadstropja hiše št. 2. v ulici Salice na dvorišče. Razbila si je črepinjo ter umrla čez nekoliko minut. — Vzroka ne poznamo.

Samomori se izvršujejo v Trstu z nekako grozničavo hitrico ter postajajo dan na dan bolj v veljavi. Skoraj ga ni mesta v Avstriji, kjer bi toliko oseb samolastno napravilo konec svojemu življenju kakor v Trstu. Skoraj ne mine dan, da bi se kdo ne ubil. To nam v najlepšem svitu kaže moralno propadanje Trsta in slabe uspehe toliko opevane laške kulture. Čim bolj zadobiva tal okuženi laški liberalizem, tem bolj pada vera ter z njo moralni čut. Materijalizem stopa na njega mesto in ta pred je vsem vzrok mnogoštevilnim samomorom.

Vela roža.

Nekoč je bila deklica
Kot roža razevetena
Kot krasna roža vrtnica
Na gredi tam vzgojena.

Alj kot iz rože srkajo
Metuljčki sladčice,
Tako fantiči prežajo
Na ljubo žensko lice.

In ko lepo cvetelo je
In žarno se razvnelo,
Pogledov zanj stotero je
Se bliskalo, gorelo.

A prva vihra pridrvi
Preč z rožo je in cvetom:
Kaj fantje vi, kaj fantje vi
Igrali ste z dekletom?

Nekoč je bila deklica
Razkošno je cvetela;
Oj roža, roža, vrtnica
Usahnjena zdaj, in vela!

Jadranski.

SMEŠNIČAR.

Z veseljem.

Županu nekega mesta umrla je so-proga. Gosp. župan je izrekel željo, da pogrebne stroške pokrije mestna blagajna. Tej želji pa se je odločno uprl nek mestni svetovalec, rekoč: „Gospod župan, vi ne morete tega zahtevati; vas same bi z največjim veseljem pokopali na mestne stroške, ali vaša žena ne more biti deležna te dobrote“. — Ne vemo, kak obraz je naredil gosp. župan na tako izjavo.

Na deželi.

Nekoga so uprašali, kako mu kaj ugaja življenje na deželi. — „Tako, tako — bil je odgovor — dolgočasim se le od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.“

Gotovo sredstvo.

„Gospodičina Olga, torej vi res zametečate mojo ljubezen?“

„Ne morem drugače, glejte, da pozabite na-me!“

„Kako bi vas mogel pozabiti? — Posodite mi vsaj 100 gld., gospodičina Olga, potem se mi skoro gotovo posreči, pozabiti na vas.“

Na lovu pod hrastom.

Prvi lovec: Moj oče je nekoč zaklal prašiča, pa ko mu je kri odtekla, pobrisal jo je kuček v hosto. Drugi dan, ko sem šel na lov, sem ga še-le jaz ustrelil.

Drugi lovec: To ni nič posebnega. Pri nas doma smo nekoč zaklali petelina ter mu odrezali glavo preč in preč. Pa je petelin brez glave zletel na streho ter tam krepko zakukurikal.

Prvi lovec. Jaz sem našel glavo taistega petelina ter jo še zdaj hranim doma živo in zdravo. Vsako jutro me rano zbudi, prepeva je pesem pokojnega petelina.

Bratje Sokoli!
Oni člani, ki namerujejo udeležiti se izleta v **Plavje**, naj se oglase pri podpisanim odboru najdalje do prihodnjega **četrtka dne 3. pr. m.** Želeti je, da se bratje-člani v kolikor možno velikem številu udeležijo tega izleta v društveni opravi.
Odbor „Tržaškega Sokola“.

SVOJI K SVOJIM!
Pivarna Lavrencič (via Rossetti nasproti) (lekarne E. Leitenburg) priporočuje svoja izborna isterska vina častitim družinam po najnižji ceni 30 kr. liter v stanovanje postavljen; naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. — Častitim gostom se priporoča tudi izvrstno pivo I. vrste po 24 kr. liter in izborna kuhinja ter dobra isterska kapljica.

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep- pa št. 18 (poleg kavarne „Univerzo“ priporoča se Slovincem v mestu in na deželi, — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem
Cl. JAKOB KUMAR

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici „Caserma“, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUŠTVO vpisana zadruga z omejenim poroštvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato preskrbljeno

prodajalnico jestvin (v ulici Belvedere št. 3) pristopno združnikom in nezadržnikom, koji prvi so deležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu (poprej Pertotovo) 10 minut oddaljeno od mesta, z obširnimi senčnatim vrtom in dvema dvoranama, kjer se točijo izborna **domača vina, teran, pivo v steklenicah** itd. Točna postrežba z gorkimi in mrzlimi jedili.

Novi člani se še vedno sprejemajo ob **uradnih urah** vsak četrtek od 6-7 ure zvečer in ob nedeljah od 9-10 ure predp. 104-8

Gostilna „Alla Vittoria“ Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v ceno. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske pošne tiskalice. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Ireneo se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1 trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem pletenino itd. itd. Cl.

E. Šverljuga, brivec v **Stadion št. 1**, priporoča se slav. občinstvu za **blagohotno obiskovanje**. Cl.